

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֵשֶׂת

פְּרָשַׁת חֻקַּת

כ"ג, א' ע"א כ"ג

כח נגד דברים המתהווים להפריעו מלאחז דרכו בקדש.

לעת זקנה

אחרי תפלת מנחה ומעריב ברב עם וקבלת קהל רב בעיר חיפה רצה הרה"ק רבי יוחנן מטאלנא זיע"א ללכת לטבל במקוה. ואמר: קבלתי על עצמי בלי נדר להשתדל להיות כל יום במקוה, אם לא בבקר, אזי במשך היום. ואע"פ שהדבר קשה עלי לפעמים, דוקא צריכים להתעקש, אסור לענג את הגוף, דוקא כשזה קל אין בזה ענין גדול, אבל כשהדבר קשה יש ענין גדול יותר להוסיף טהרה.

תושבי המקום התנצלו בפניו שאין אפשרות להשיג עכשו מקוה מחממת בשבילו רק יש מקוה שנקראת 'רבי תנחומים מקוה' והיא קרה מאד. התעקש הרה"ק ואמר שקבלה היא מתלמידי רבנו אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זיע"א שטבילה אחת במקוה טהרה לשם שמים לא מזיקה, ועל כן אין מה לפחד לא ממקוה חמה במיוחד ולא ממקוה קרה במיוחד, ולא עזרו כל הטענות והדבורים, והלך לטבל הרבה טבילות למען כלל ישראל במקוה הקרה אצל רבי תנחום במסירות נפש ממש.

כשיצא משם, פנה במאור פנים מיחד לסובבים אותו ואמר: כל יום יש דבר מיחד בימי הספירה, עכשו התחיל השבוע של 'יסוד', טהרה, בודאי שצריכים קצת להתאמץ עבור טבילה, בפרט שאני חושב על אחרים ולא מתכוון אותי בכלל. קפדה זו ללכת כל יום למקוה החל לנהג בה בעקר רק שנותיו האחרונות. ונשנסאל על כך, שלכאורה הרי בעודנו צעיר יותר היה סבה להקפיד על כך, השיב בפשיטות: עד היום התלוה אלי יחד עם טבילת המקוה תענוג גשמי, אבל עכשו שהדבר קשה עלי מאד נמצא הטבילה כלה לשם שמים ללא רבב אין לי

ביטול הכשוף

מים חיים אל כלי (יז, כג).

ספר הגאון רבי אלימלך אבד"ק מיזאטש זצ"ל, דבר נפלא שספר לו אחד ממידעיו, איש חסיד גדול שהיה מלמד בכפר, והיה מתנהג שבכל ימי החורף היה תבר גזיזא דברדא ונחית וטבל בכל יום. סמוך להנהר היה דר נכרי אחד שומר הכבשים, וכמו בכל יום היה שואל אותו הנכרי למה הוא טובל את עצמו.

ודחה אותו בתרוצים שונים. פעם אחת היה קר גדול, ושאל אותו: הלא היום קר גדול, למה לך לטבל עצמך. השיב לו החסיד ואמר לו: מה אכפת לך ומה דאגתך ולמה אינו מביט עלי שום איש בזה מה שאני הולך לטבל כי אם אתה. השיב לו הנכרי: מה אעשה שהדבר הזה נוגע לי מאד, והאמת אגיד ולא אכחד מה שאבי ספר לי ששמע מזקנו שהיה מכשף גדול, אשר מעת שרבנו אור שבעת הימים הרה"ק רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א חדש וחזק את ענין המקוה, על ידי זה היה מבטל ממנו כל כחו וכח כל מכשפי זמננו עד היום, עד שכמעט נתבטל ממנו כל ענין הכשוף על ידי הטבילה במקוה, והענין פלא.

מעשה הבעל דבר

המגיד הרב הקדוש רבי דב בער ממעזריטש זיע"א, בימי נעוריו קם פעם אחת לאור הבקר ורצה לילך לטבל במקוה. כאשר יצא לחוץ ראה כי הכפור והקרח כסה את עין כל הארץ, והאדמה נעשתה חלקה כצפרו, ולא היה יכול בשום אופן להציג רגליו על הארץ. וגמר בדעתו לישב על הארץ ולדדות על הקרח עד שיגיע לבית הטבילה. כאשר ישב על הארץ, והנה אין כאן לא קרח ולא כפור, וחרבו פני האדמה כי זאת היה מעשה הבעל דבר אשר רצה לנסותו אם יתחזק בעבודתו ויאמץ

בה שום תענוג, על כן חייבים וצריכים להקפיד על כך כל יום.

כמו שהפירה מטהרת כן מקוה מטהרת

על הפסוק בפרשת השבוע, פרשת חקת (במדבר יט ב): 'זאת חקת היתורה אשר צוה ה' לאמר [דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על]', מביא הגאון רבי יצחק וייס זצ"ל אב"ד ווערבובי, בספרו 'שיח יצחק': ראשי תבות בגימטריא 'מקוה', רומז שכמו שהפירה מטהרת כן מקוה מטהרת.

עוד נאמר בפרשת השבוע (במדבר יט ז): 'וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב', ופרש בספר 'שבט מיהודה' להרה"ק רבי יהודה גריננאלד מסאטומארע זיע"א: היה לו לומר 'ואחרי כן יבוא', ומהו הלשון 'ואחר'. ונראה דתכלית הטבילה היא על כל פנים תשובה. ורמב"ם ז"ל (בפ"ב מהלכות תשובה) כתב: מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני הקב"ה לפני השם בבכי ובתחנונים ועושה צדקה כפי כחו ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו, ומשנה שמו כלומר אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים, עין שם דברי אלקים חיים. והינו הכא, שעל ידי שטבל ורחץ על ידי זה 'ואחר יבא אל המחנה', יבוא למחנהו בבחינת 'אחר', בעל תשובה אמתי. וכבר כתב השל"ה הקדוש שראשי תבות: 'לב טהור ברא' הוי 'טבל' שכח הטבילה מטהר המחשבה. וי"ל דסופי תבות: 'ברא', נעשה בריה חדשה. ואחד ממ"ח דברים שתורה נקנית הוי בטרהרה, יזכנו השי"ת ברחמי להיות מהעומדים בבית ה' בטרהרה תמידית מבית ומחוץ בכי"א. עכ"ל.

תשובה צריך טבילה

ויש להסמיק לזה עובדא נפלאה (דיבורים קדושים' מסכת אבות): פעם בא לפני הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זיע"א, כשהיה בראצפערד, רב אחד מגליל העליון בתרעמת, שהחסידיים בעירו רודפים אותו ברדיפות שונות. ושאל אותו מהרי"ד זיע"א מפני מה רודפים אותו. השיב הרב, מפני שאינו הולך לטבל בכל יום ויום במקוה. שאל אותו מהרי"ד האם החסידיים שרודפים אותו הולכים בכל יום ויום לטבל במקוה. והשיב: הן. אמר לו מהרי"ד: אם כן הצדק עמהם, למה אינו הולך גם כבוד מעלתו בכל יום ויום לטבל במקוה. שאלו הרב: היכן איתא זאת שצריכין לילך בכל יום למקוה לטבל.

השיב לו בזה הלשון: מקבל בידינו שמי ששואל על איזה דבר שבקדשה ומנהג בישראל 'וי שטייט דאס' [-היכן זה כתוב] הרי זה מדת אפיקורסות. ואמר לו כך, דהנה איתא במגן אברהם (הל' יוה"כ) בשם מהרי"ל, דבערב יום הכפורים צריך לטבל במקוה, כיון דתשובה הוא מצות עשה, ותשובה צריך טבילה. והנה איתא בפרקי אבות 'ושוב יום אחד לפני מיתתך', אם כן בכל יום ויום צריך לעשות תשובה, וממילא צריך בכל יום ויום לטבל במקוה.

וכתב רבנו האור החיים הקדוש זיע"א בספרו 'ראשון לציון' (משלי ד"ה או יאמר): הטבילה היא במים ארבעים סאה, וזה יועיל לכאשר יחשב האדם מחשבות רעות אשר לא תעשינה צריך לטבל במים להעביר המחשבה העולה על רוחו ולזה היתה עולה באה, לזה יטבל במים ויעביר טמאתו ממנו.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

שו"ת קטר

חידון אִךְ?נות - נושא פרסים איזה מקום המופיע בפרשתנו כולל 3 אותיות ה'?

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".
את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81
או למייל: magdenot@gmail.com
נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת שמיני:

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב
בהוצאת "עוז והדר":

פרשת שמיני:
משפחת שכטר מחיפה.

ש. באיזו מצווה בפרשה זו מוזכרים "יין ושיכר"?
ת. בפרשה זו נאסר על הכהנים לשתות יין ושיכר כשהם נכנסים למשכן (ויקרא י, ט).

